

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panarion, Hoc Est, Arca Medica Variis Diuinæ Scriptvræ
priscorumq[ue] Patrvm Antidotis aduersus Animi morbos
instructa**

Busaeus, Johannes

Moguntiae, 1608

Munerum corruptela.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54834)

Iam his fecerat, tertio quoque incubuisset, ille ait. Cessa cessa pro me orare, nec pro illo
 vltra futigeris, pro quo nullatenus exaudieris. Priore verò dicente. Frater redi ad cor, et
 misericordiam, dum adhuc viuus, à Deo require: ille adiecit. Putas ait, me vt insanum
 loqui? Non insano, sed sana mente, quæ dixi confirmo. Et cucullam Prioris manu te-
 nens eum interrogauit. Nonne hoc, quod manu tenco, cuculla tua est? Quo respondente,
 est: adiunxit. Sicut hæc vestis cuculla est? et sicut hoc, quod mihi substratum est, palea
 est: sic et hoc, quod coram cerno, ignita sartago est. Et dum hæc loqueretur, gutta in-
 uisibilis ignis de illa, quam dicebat, sartagine exiens, in manum eius, Priore vidente,
 cecidit. Et mirabile dictu, cutem et carnem vsq. ad intima ossa consumpsit. Tum ille
 acricum gemitu. En, inquit, indubia rei probatio. Nam sicut ista, quam vides, de sarta-
 gine prolapsa gutta carnis partem consumpsit: sic confestim totum me ignea vorago
 consumet. Priore ad ista stupente iterum dixit. Ecce sartagine istam ministri inferna-
 les propius afferunt, vt me in illam coniciant, iam namq. manus adaptant. Et post mo-
 dicum. Ecce lentem, in quod iaceo, vidis, concurrentes accipiunt, et me in ignitam sarta-
 ginem æternam fixuram prostrant. Hoc velut vltimum valeo mox vt Priore, atq. his,
 qui ad hoc horrendum spectaculum conuenerant adiri, subtracta voce, ac reflexa terrence
 punientium Spirituum condemnatis spiritibus tradidit. Tante: verò terror omnes inuasis-
 se, vt illico vniuersi fugerent, neque aliqui in domo, vbi cadaver mortis remanserat, re-
 manere aularent. Facto mane in domo cadaver sepulturae manatum est. Post aliquos
 autem dies, cum ad vniuersos cires postros hæc tam terribilis fama peruenisset, rei veri-
 tatem probare volentes tumulum aperuerunt, atque fossam illam, qua in manu presby-
 tery adhue vniuersis gutta præiuncta damnationis fecerat, in mortui cadauere inuene-
 runt. Hæc Petrus. Plura huius generis, & vetustiora exempla habes apud
 P E T R V M Damiani Cardinalem tomo primo nuper edito; vt epistola
 tertia & octaua libri quarti, & 16. libri quinti.

V I D E Consuetudo praua. Exemplum malum Familiaritas nimia. Lu-
 xuria. Presumptio. Societas praua. Tentatio. Voluptas carnis.

MVNERVM CORRVPTELA.

Remedia contra munera corruptelam.

I R E M E D. Considera oracula Spiritus sancti de acceptione mune-
 rum, maxime si fiat à iudicibus, aduocatis & aliis iustitiæ patronis.
 Primò enim vetat hanc acceptionem, eo quod noxia sit accipienti. Vt in
 Exodo. *Nec accipies, inquit, munera, quæ etiam excæcant prudentes, et subuertunt* Exod. 23. 8.
verba iustorum. Et in Deuteronomio. *Non accipies personam, nec munera, quia* Deut. 16. 19.
munera excæcant oculos sapientum, et mutant verba iustorum. Et in Numeris. *Non* Num. 35. 31.

Tt 3 accipie-

Iob. 36. 18.

Prou. 17. 23.

Pro. 28. 9.

Prou. 28. 21.

Eccli. 4. 36.

Eccli. 20. 31.

Deut. 27. 25.

Iob. 15. 34.

Iſa. 5. 23.

Num. 22. 23.

Prou. 15. 27.

Iſa. 33. 12.

Nafij. in c. 1.

Hier. in. c. 2.

Iſa.

Eccl. 5. 9.

Aug. enarr. 2.

accipere pretium ab eo, qui reus est sanguinis. Et in Iob. Ne multitudo donorum inclinaret te. Et in proverbiis. Munera de sinu impius accipit, ut pervertat sententiam iudicij. Et iterum. Victoriā & honorem acquirat, qui dat munera: animam autem auferat accipientium. Et. Qui cognoscit in iudicio faciem, non bene facit: iste est probucella panis deserit veritatem. Et in Ecclesiastico. Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta. Et. Xenia & dona excaecant oculos iudicum, & poenam eis comminatur, ut in Deuteronomio. Maledictus, ait, qui accipit munera, ut pervertat animam sanguinis innocentis, & dicit, omnis populus. Amen. Et in Iob. Ignis deuorabit tabernacula eorum, qui munera libenter accipiunt. Et in Iſaia. Vae, qui iustificatis impium pro muneribus, & iustitiam iusti auferitis ab eo. Et in epistola B. Iudae. Vae illis (haereticis) qui errore Balaam mercede effusi sunt, id est, in omne facinus prolapsi instar Balaam, qui mercede coaductus fuit ut malediceret populo Israel. Contra promittit Spiritus sanctus vitam aeternam iis, qui nolunt accipere munera. Ut per Salomonem dicentem. Qui odij munera, viuet. Et per Iſaiam. Qui excurrit manus suas ab omni munere, ille in caelis habitabit, munimenta saxorum sublimitas eius.

II. REMEDIUM. Considera SS. Patrum eloquia, S. BASILIUS in Iſaiam. Quanam alia causa conuincuntur Principes hoc loco, diligentes munera, non item accipientes munera? (multis enim in hac vita pro exhibito officio decemta conferuntur munera) nisi quia nocentur ij, qui in modica cupiditate accipientes contabescunt, & totam suam dilectionem effundunt in haec euania & terrena, cum potius eam deberent effundere in Deum toto corde diligendum. Sane ob id immodicabilis acquirendi cupiditas efficitur idololatria. Iussi autem sumus non diligere munera, sic ut horum causa non sinamus aliqua fieri ab aduentibus nos ex iis, quae lege interdicta sunt. In vniuersum enim huiusmodi munera scriptura non permittit nobis diligere, nec circa ea indulgere affectibus. S. HIERONYMVS in eundem, ad verba omnes diligunt munera, sequuntur retributiones. In Catalogo virtutum numerantur etiam hi, qui diligunt munera. Non dixit, qui accipiunt: hoc enim sepe necessitate fit: Sed qui non putant amicos, nisi a quibus dona percipiunt: nec os considerant amicorum, sed manus: & eos sanctos iudicant, quorum exhaerunt marsupium, de quibus & Ecclesiastes loquitur. Qui diligunt pecuniam, non implebitur pecunia. Istiusmodi sequuntur retributiones, ut laudent eos, a quibus aliquid acceperint, vel certe nulli quippiam tribuant, nisi a quo se recepturos putauerint. S. AVGVSTINVS in Psalmum vigesimum quintum. Munera, non solum pecunia est, non solum aurum & argentum, non solum xenia sunt, &c. Sed quid est accipere munera? Propter munera laudare hominem, adulari homini, palpare blandiendo, iudicare contra veritatem propter munera. Propter quae munera? Non solum propter aurum & argentum, & huiusmodi aliquid, sed etiam propter laudem qui iudicat male munus accipit, & munus, quo nihil inanis. Patuit enim illi

manus ad accipiendum iudicium lingua aliena, & perdidit iudicium conscientia sua.

Ergo in quorum manibus iniquitates sunt, dextra eorum repleta est muneribus. B.

GREC. lib. 9. Moralium. Recte de iusto per Prophetam dicitur Beatus, qui excutit

manus suas ab omni munere. Quia enim non solum fraus in acceptione pecunie est, mu-

nus procul dubio vnum non est. Tres vero sunt acceptiones munerum, ad quas ex frau-

de festinat. Munus namque à corde est, captata gratia à cogitatione. Munus ab ore,

est gloria per fauorem. Munus ex manu est præmium per donationem. Sed iustus quisq;

ab omni munere manum excutit, quia in eo, quod recte agit, nec ab humano corde in-

nam gloriam, nec ab ore laudem nec à manu recipere donationem quaerit. P. BLESEN-
SIS ad Sacellanum regis Siciliæ. Peremptorium est in Principe

vel auram adorare munerum, vel fauorem quaerere personarum, teste siquidem Pro-

pheta, in quorum manibus iniquitates sunt, dextera eorum repleta est muneribus.

Transibunt verò iniquitates in penam, & munera in dolorem: quia testimonio Iob,

ignis devorabit tabernacula eorum, qui munera libenter accipiunt.

III. REMEDIUM. Considera exempla sanctorum, qui munera

accipere reauerunt. Primus est propheta Samuel, qui iam senex vni-

uersum Israel, ut est in prima Regum, sic allocutus est. Loquimini de me

coram Domino, & coram CHRISTO eius, virum bonum cuiusquam tulerim, aut

asinum: si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cuiusquam

munus accepi, & contemnam illud hodie, restituamque vobis. Et dixerunt. Non es ca-

lumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicuius quippiam. Dixitque ad

eos: Testis est Dominus aduersum vos, & testis CHRISTVS eius in die hæc,

quia non inuenietis in manu mea quippiam. Et dixerunt. Testis. Cur autem Sa-

muel speciatim se purget de hoc vitio accipiendi munera, illa causa vi-

detur, quia Prælatorum improborum ferè proprium hoc crimen est,

quod laborent avaritia, & diligant munera. Quod non obscure indi-

cavit ISAIAS cum arguens ciuitatem Hierosolymorum, postquam

dixit. Principes tui infideles, socij furum, mox subiicit. Omnes diligunt mu-

nera. Hanc causam reddit B. GREGORIUS, dum exponens verba

Samuelis ait. Cum reprobi pastores præsumunt, principale eis præpositum est in rapina

subditorum. Quia enim æternorum bonorum abundantiam esse respiciunt: quo præ-

sentia ardentius concupiscunt, eo auidius oblata recipiunt, non oblata violenter tol-

lunt, innocentibus insidiantur, debiles opprimunt, munera accipiunt, iuraque per-

vertunt. SECVNDVS est, Propheta Elisæus, cui, cum Naaman princeps mi-

litæ regis Syriæ, ut est in quarto Regum, ob mundationem à lepra eius

studio impetratam, grati animi ergo magna munera offerret, respondit.

Veni Dominus, ante quæsto, quia non accipiam, cum quod vni faceret, penitenti non acquieuit.

Et paulo post subditur. Dixitque, Giezi puer viri Dei. Naamã iam digressio. Do-

Greg. c. 26.
Ila. 33. 15.

P. Blesens. ep.
10.

Psal. 15. 10.
Iob. 15. 34.

1. Reg. 12. 2.

Ila. 1. 23.

Greg. 1. c. 2.
in 1. Reg.

4. Reg. 5. 16.

v. 20.

da 616

Amb. lib. 4. c. 4.

Matth. 10. 8.

Dan. 5. 16.

Hier. in c. 5.

Dan.

Matth. 10. 8.

Dan. 2. 48.

Gen. 41. 48.

Esd. 8. 15.

da eis talentum argenti & vestes mutatorias duplites. Dixitq; Naaman. Melius est. ut accipias duo talenta. Et coegit eum. Et regresso dixit Elifaus. Unde venis Glor. Qui respondit. Non iure seruus tuus quinquam. At ille ait. Nonne cor meum in presentia quando accepisti argentum & vestes ut emas oliveta, & vineas, &c. Sed & lepra Naaman adhaerebit tibi, & semini tuo, vsq; in sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus quasi nix. Quam historiam tractans B. Amb. in Lucam. Disce, inquit, congrua praecepta virtutis: probavit fidem, qui praemia recusavit. Disce utroq; dictorum futurumq; mysterio quid sequaris. Habes Domini praeceptum, ut ais exemplum, gratis accipere, gratis dare, nec vendere ministerium, sed offerre. Non enim pretio taxatur Dei gratia, nec in Sacramentis lucrum quaeritur, sed obsequium sacerdoti. Non tamen sciri est, si lucrum ipse non quaerat: familiae quoque cohibende manus sunt, &c. Si quis autem domui suae praesse nescit, quomodo Ecclesiae Dei diligentiam habebit? Insuper ergo familiam tuam, hortare, custodi: & si te sefellert servulus (humana enim non exceptio facultatem) prophetico deprehensus repudietur exemplo. Cito turpem sequatur lepra mercedem, & pecunia corpus animumque male quaesita commaculat. Accepisti inquit, pecuniam, & possidebis ex ea agrum & vineas, & oliveta & greges & lepra Naaman adhaerebit tibi, & semini tuo vsque in sempiternum. Vides quia facta auctoris superfluo damnatur haereditas. Inexpiable est enim venditi culpa mysterium, & gratia vendita caelestis transit ad posterum, TERTIVS est propheta Daniel, cui cum Babylonicorum rex Baltassar dixisset. Audui de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissolvere: si ergo vales scripturam legere, & interpretari, ut eam indicare mihi purpura vestieris, & torquem aureum circa collum tuum habebis, & tertius in regno meo princeps eris. Ad qua respondens Daniel, ait coram rege. Munera tua sunt tibi, & dona domus tua alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, & interpretationem etiam ostendam tibi. In qua verba ita commentatur B. Hier. Amulemur Danielis regis dignitatem & munera contemnentem: qui absq; pretio proferens veritatem, iam illo tempore praeceptum Evangelicum sequebatur. Gratis accepistis, gratis date. Si oblicias illum recepisse munera, & nunc à Baltasare, & alias à Nabuchodonosore. Respondeo, recepisse sed inuitum, vel certe nutu diuino. Accepit autem, subdit ibidem Hieronymus, in signe regium, torquem et purpuram, ut Dario qui erat successurus in regnum fieret notior, & per notitiam honoratior. Et supra ad caput secundum dicit idem obiecisse vel calumniatum esse impium Porphyrium. Non considerans, inquit, i deo regem vidisse summum, & interpretationis mysteria per puerum reuelata, ut Daniel cresceret, & in loco capitani principis fieret omnium Chaldaeorum & Dei omnipotentia nosceretur. Quod quidem & in Ioseph apud Pharaonem, & Egyptum factum legimus. Et in Mardocheo apud Assurorum, ut in utraque gente haberent captivi & peregrinantes Iudaei solatia, videntes dominum gentis suae Egyptiorum esse principem, vel Chaldaeorum. Haec ille. QVARTVS est, Apostolus Paulus, qui non modo munera gratis oblata, sed etiam stipendia, iurenaturae, legeque Dei tam veteri quam noua, (ut ipse

multa

multis verbis in priore ad Corinthios probat) sibi debita repudiavit, imo ibidem declaravit se potius fame mori malle, quam ea ob labores prædicationis acceptare. Nam in primis maiores notu Ecclesiæ Ephesiorum, apud quos triennium integrum noctu diuq; in prædicatione Evangelica posuerat, v: est in Actuum Apostolicorum historia, ita allocutus est. *Argentum & aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut ipse scribit, quoniam ad ea qua mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ.* Et in prima Epistola ad Corinthios protestatur se non usum potestate accipiendi stipendium, quantumvis multis nominibus iustissima. Et in altera ad eosdem addit, se nec voluisse vii in magna inopia. *Cum essem, inquit, apud vos & egere in, nulli onerosus fui: nam quod mihi deerat suppleverunt fratres, qui venerunt à Macedonia, & in omnibus sine onere me vobis servavi, & servabo. Est veritas Christi in me, quoniam hæc gloriatio non infringetur in me in regionibus Achaia.* Deinde in priore ad Thessalonicensis sic scribit. *Memores estis fratres laboris nostri & fatigationis nocte ac die operantes, ne quem vestrum gravaremus per aliquid in vobis Evangelium Dei. Vos testes estis, & Deus quam sanctè, & iustè, & sine querela vobis, qui creditis istis fuimus.* Atq; in posteriore. *Id si feceris, inquit, quoniam non gratis panem manducauimus ab aliquo, sed in labore, & in fatigatione, nocte & die operantes, ne quem vestrum gravaremus.* Quod Pauli exemplum alicubi admiratus Gregorius Magnus. *Pensemus ergo, inquit, si possumus, cuius hoc mansuetudinis sue: ut panem spiritus prædicare & panem carnis non accipere, corda audientium de diuitiis æternis instruere, & inter eosdem discipulos fideles & abundantes fame laborare, inter satiatos pati inopiam, nec tamen quod patiebatur dicere, nec tamen dolere: videre dura erga se corda audientium tenacium, nec à prædicatione desistere.* Nam sicut Apostolorum Acta testantur, anno & sex mensibus continuè in eadem civitate prædicavit. Verè in hoc Paulus, vere magister gentium: sua negligens, aliena curans, impleto quod prædicaverat. *Nemo quod suum est querat, sed quod alterius. Est non qua sua sunt singuli cogitantes, sed ea que altorum.*

IV. REMED. Considera CAVSAS Paulini huius facti, quas Apostolus locis iam allegatis reddit complures. I. est in Actis. *Quoniam, inquit, sic laborantes oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini IESU, quoniam ipse dixit, Beatius est magis dare, quam accipere.* 2. Est in 1. epist. ad Corinthios. *Omnia sustinemus, ne quod offensusculum demus Evangelio Christi id est, ne cursum prædicationis nostra culpa retardemus, ut exponit Chrysostomus & Theodoretus.* 3. ibid. ut plures lucrifaceret. *Cum liber, inquit, essem ex omnibus omnium me servum feci, ut plures lucrifacerem.* 4. ibidem, ut Pariceps fieret mercedis in Evangelio promissæ. *Omnia inquit, facio propter Evangelium, ut pariceps eius efficiar.* Ita Sedulius & B. Anselmus. 5. in 2. epist. Ut pseudoapostolis omnem ansam se calumniandi præriperet. *Quod aurem facio, inquit, & faciam (hoc est, gratis prædicabo Evangelium) ut amputem occasionem*

1. Cor. 9. 7. 14

Deut. 15. 4.

Math. 10. 10.

Act. 10. 35.

1. Cor. 9. 15.

2. Cor. 11. 2.

1. Thess. 2. 9.

Greg. hom. 18.
in Exech.

Act. 18. 11.

1. Cor. 11. 9.

1. Cor. 10. 24.

Phil. 2. 4.

Act. 10. 35.

1. Cor. 9. 12. 19. 24.

2. Cor. 106

Vv
fionem

2. Theff. 3. 9.
2. Theff. 3. 8.

1. Theff. 3. 9.

tionem eorum, qui volunt occasionem, ut in quo gloriantur (se gratis prædicare) inueniantur sicut et nos. Nam eiusmodi pseudoapostoli sunt opera et subdoli, fingentes scilicet se gratis prædicare, cum sint diuites, inquit Oecumenius. 6. est in utraq; ad Thessalonicenses, ne quenuquam grauares. Solent enim homines auari agere persolvere stipendia quæ debentur parochis & concionatoribus. vel quia arbitrantur eos non indigere, vel quia credunt labores eorum esse exiguos. 7. ibidem, ut bonum exemplum aliis darent, quod imitarentur. *Ut nosmetipsos, inquit, formam daremus vobis ad imitandum nos.* Harum causarum consideratio idcirco proposita est, quod te aquæ ac Apostolum detererere poterent ab accipiendis muneribus pro concionum, Confessionum, Missarum, aliorumque Spiritualium operum labore.

Hier. in eius vi.
sa.

Matth. 10. 8.

Hier. ep. 2.

Ast. 20. 34.

Eccl. 1. 4.

V. REMED. Assuefac te ad minora etiam munera respuenda, ut hoc longius absis à suspitione auaritiæ, vel etiam tui piois amoris. Exemplum habes B. HILARIONIS toto orbe ob miracula facta clarissimi, de quo B. HIER. ita scribit. *Hoc initium signorum eius in Sicilia* (ieiecerat autem demonem ex quodam scrutatio) *innumerabilem ad eum deinceps agrotantium, sed et religioforum hominum adluxit multitudinem, in tantum, ut de primoribus quidam cumens morbo intercessis, eodem die quo ad eum venerat, curatus sit: qui postea offerens ei infinita munera, audivit dictum Saluatoris ad discipulos. Gratis accepistis, gratis date. Dum hæc ita geruntur in Sicilia, Hesycheus discipulus eius toto orbe ferens quærebat. &c. Et in quadam curui lictoris villula famam sensu fecerat us, confonso voce omnium cognouit, ubi esset, quid ageret: nihil in eo ita cunctis admirantibus, quam quod post tanta signa atque miracula, ne fragmen quidem panis à quoquam in illu locis accepisset. Idem in epistola ad Nepotianum depingens viam Clericorum, Caueo, inquit, omnes suspitionis, et que quid probabiliter fingi potest, ne fingatur, ante deuota. Crebra munuscula, et sudaria, et fasciolas et vestes ori applicatas et oblatos ac degulatos cibos, blandas que et dulces litterulas sanctus amor non habet. Mel meum, lumen meum, meum desiderium, omnes delicias et lepores, et riu digna urbanitates, et ceteras ineptias amatorum in comadiis erubescimus. Et in seculi bonis deestamur, quanto magis in monachis et clericis, quorum et sacerdotum proposito, et profectum ornatur sacerdotio. Et in fine epistolæ. Nunquam petentes, raro accipiamus rogati. Beatius enim est, magis dare, quam accipere, nescio enim quo modo etiam ipse, qui deprecatur ut tribuat, eum acceperis, vilioyem te iudicat: et minus in modum, si eum rogantem contempseris, plus te posterius veneratur. Exempla spretorum etiam exiguorum munerum, duo illustria refert. B. BERN. in libris de consideratione ad Eugenium Papam. Dignum nunc, inquit, ad medium venire factum dulcis memoria Martini nostri. Nosti hoc: sed an memineris ignoro. In Cardinalis Præbyter, sanctus aliquando legatione in Dacia tam pauper remeuit, et penè expensis et equis desistentibus vix perueniret Florentiam. Ibi Episcopus loci de-*

nauit

nauit ei equum, quo Pisas vsq; vbi eramus, tunc peruectus est. Postridie credo secutus Episcopus. (erat enim illi causa cum adversario, et agendi erat dies) cepit requirere suffragia amicorum. Cumq; per singulos sollicitaretur, ventum est ad Martinum. Fiduus erat maior in illo, qui non posset immemor esse recentis beneficii. Tum Martinus. Decepisti me, inquit, nesciebam tibi imminere negotium. Tolle equum tuum: ecce in stabulo est, et hora eadem resignauit illi. Quid dicis mi Eugeni? Nanne alterius seculi res est, reliisse Legatum de terra auri sine auro, transisse per terram argenti, et argentum nescisse donum insuper, quod poterat esse suspectum illi, et reticisse? Deinde subdit alterum exemplum. Sed h mihi locum suauem, vbi incidit occasio memorandi et nominandi suauissimi odoris virum, Episcopum loquor, Gaufridum Carnotensem, qui legato in partibus Aquitania propriis sumptibus strenue administrauit, idq; annos plures. Rem loquor, quam vidi ipse. Erat cum eo in terra illa, cum a quodam presb. e-
presentatus est illi piscis, quem vulgo vocant sturgionem. Percunctatus Legatus, quantum variet. Non accipio, inquit, nisi receperis precium, et resignauit solidos quinque inuito et veretando. Item cum essemus in quodam oppido. D. mina illius oppidi obtulit ei pro deuotione cum manu tergio duas vel tres paropsides pulchras, ligneas tamen. Quis aliquandiu inuens homo scrupulose conscientia, laudauit eas sed non acquiescente accipere. Quando argentum recepit, qui ligneas reseruauit et non fuerunt, qui possent legato di. ore. Diuauimus Abraham.

VIDE. V. Auaritia, Poisonarium acceptio, Simonia.

MURMURATIO.

Remedia contra Murmurat.

IREMEDI. Considera diuinæ scripturæ sententias. Primo enim de-
hortatur à murmuratione. Custodite vos, inquit Sapiens, à murmuratione, Sap. 1. 8.
quæ nihil prodest. Et Christus apud Ioannem. Nolite murmurare inuicem. Et Ioan. 6. 43.
B. Paulus ad Corinthios. Neq; murmuraueritis, sicut quidam eorum murmurauerunt, 1. Cor. 10.
et reuertuntur ab exterminatore. Et ad Philippenses. Omnia facite sine murmurationibus Phil. 2. 14.
et hesitationibus vt sitis sine querela, et simplices filii D. i. Et B. Petrus. 1. Pet. 4. 9.
Hospitaliter inuicem sine murmurationibus. 2. declarat murmur contra superiores, fieri contra Deum. Nam Moyses in Exodo sic loquitur. Non contra nos Exo. 16. 8.
est murmur vestrum, sed contra Dominum. Et in Numeris. Num. 14. 27.
Vsq; quo multitudo pessima murmurat contra me? 3. declarat murmuratores grauiter à Deo pun- Num. 12. 10.
nitos. Nam in lib. Num. legimus Moysis sororem Mariam ob murmur lepra percussam: Dathan & Abiron viuos terræ hiatu absorptos, Cho- Num. 16. 34.
re igni consumptum: ignitos serpentes in Populum immisos, extre- Num. 21. 6.
mam castrorum partem ab igne deuorata, ac denique maiorem Num. 11. 33.
filiorum Israhel ingressu terræ promissionis exclusam in de- Num. 14. 30.
serto peruisse. Apostolus quoque Iudas hæreticos, de quibus futuris

V V 2 vatici.